

עת"א 20473/02/24 - כוטייר עודה נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני: כב' שופט עמית כהן

תאריך: 23 מאי 2024
עת"א 20473-02-24
בקשה מס': 3

העותר:

כוטייר עודה
ע"י עו"ד איתי כהן

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
ע"י עו"ד עדי צדיקי, המחלקה המשפטית מחוז דרום, שב"ס

החלטה

בקשה להורות למשיב לפעול בהתאם לפסק דין.

רקע וטענות הצדדים

1. העותר הגיש עתירה שעניינה: "עתירת אסיר דחופה - חוסר בצידוד בסיסי לקיום בכבוד".

2. בדיון אשר התקיים ביום 25.3.24 הודיעה ב"כ המשיב:

"לגבי הצידוד שמותר לו [לעותר] להחזיק, אנו נדאג להעביר את הצידוד לכל המאוחר עד יום שני שבוע הבא - 1.4.24.

לגבי הצידוד שאסור להחזקה בגלל ענישה אך מותרת להחזקה, אני אעביר לחברתי רשימה עד יום 1.4.24 ונדאג להעביר אל העותר את הצידוד עם תום הענישה הרלוונטית.

לגבי צידוד אסור להחזקה, נעביר רשימה לבאת כוח העותר עד יום 2.4.24."

וב"כ העותר (בדיון ייצגה עו"ד אחרת את העותר), השיבה:

"אני מסכימה למתווה שפורט לעיל בדברי עו"ד צדיקי.

בטבלה של הצידוד המותר להחזקה שהוצגה לי חסרים פריטים רבים שמותרים בהחזקה, בין היתר כאלו שהעותר קיבל במסגרת עתירות כגון גומייה לפיזיותרפיה, דלגית וחפצים נוספים ולכן אני מבקש שתיערך בחינה נוספת של הצידוד המותר בהחזקה, גם אל מול הרשימה שהמפורטת בפקודה. אני רואה הלימה. מותר 6 זוגות תחתונים, אין לו את זה."

בית המשפט נתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים כמפורט לעיל (להלן: "פסק הדין").

3. העותר הגיש בקשה בה נטען שהמשיב לא קיים את פסק הדין. הבקשה הוגשה באופן סתמי, תוך שנטען: **"... המשיב פועל בניגוד לפסק הדין ולהסכמות הצדדים ואיננו מעביר לעותר את הציוד שלו."**

4. המשיב השיב שהוא פעל בהתאם לפסק הדין, אך העותר סירב לקבל ציוד מותר להחזקה, כיוון שדרש ציוד נוסף אסור להחזקה.

5. העותר הגיש תגובה בה פירט חפצים אשר נרכשו, לטענתו, בהתאם להסכמות המשיב ועתירות שהוגשו על ידו. כבר כאן יש לציין שהתנהלות זו אינה ראויה ומצדיקה את דחיית הבקשה - היה על העותר לפרט את כל הנתען בתגובה בבקשה שהגיש ולא לפרט את הדברים בתגובה, דבר שאינו מאפשר למשיב להתייחס להם.

נוסף על כך הכחיש העותר שסירב לקבל ציוד.

דין והכרעה

6. פסק הדין אינו קובע את הציוד שהעותר יקבל, אלא רק שהוא יקבל ציוד מותר להחזקה. הצדדים לא הגדירו מה הוא "ציוד המותר להחזקה", אך נראה שב"כ המשיב התייחסה לציוד מותר להחזקה בהתאם לפקודת נציבות 04.33.00 (להלן: "הפקודה"), וב"כ העותר ביקשה להתייחס גם להחלטות פרטניות בעניינו של העותר, ביחס לציוד אשר אינו מפורט בפקודה (דבר שנראה סביר).

7. מאחר שהעותר לא פירט **בבקשה** את הציוד שהמשיב אינו מוכן למסור לו, לא ניתן לבחון את טענות הצדדים. בכל מקרה, אין מקום לפתוח מחדש את העתירה ולבחון האם ציוד ספציפי הוא "ציוד מותר להחזקה", ואם מדובר בהחלטה פרטנית בעניינו של העותר - האם חל שינוי נסיבות. לענין שינוי נסיבות, ראו, לדוגמה, עת"א 61127-06-23 מיום 1.1.24, שם התיר המשיב לעותר בעבר להחזיק רמקולים אך בהמשך אסר זאת, ובפסק הדין נקבע:

"לענין הרמקולים - פקודת נציבות 04.33.00 קובעת את פרטי הציוד אותם רשאים אסירים להחזיק."

נספח א' של הפקודה הנ"ל המפרט את הציוד המותר בהחזקה, אינו כולל רמקולים, לרבות אינו מאפשר רכישת רמקולים במרכז המכר או הכנסה על ידי בני משפחה.

נוסף לאמור, המשיב פירט שיקולים ביטחוניים רלוונטיים.

מאחר שהמשיב קיבל החלטתו בהתאם לשיקולים רלוונטיים, לרבות הוראות פקודת נציבות 04.33.00 ושיקולים ביטחוניים, לא נפל פגם בהחלטתו ומדובר בהחלטה סבירה ועל כן העתירה נדחית."

אין מקום שעתה, לאחר שניתן פסק דין, יבחן בית המשפט, את טענות הצדדים לגבי ציוד ספציפי ואת כל פסקי הדין אליהם מפנה העותר בתגובתו, ויבחן אם יש שינוי רלוונטי.

8. על כן, אין מדובר באי קיום פסק הדין, אלא, לכל היותר, מחלוקת לגבי ציוד ספציפי - האם הוא בגדר "ציוד מותר להחזקה" אם לאו.

9. נוכח האמור, אני קובע כדלקמן:

- א. המשיב ימסור לעותר את הציוד שהוא לדעתו "ציוד מותר להחזקה", והעותר יקבל לידי את הציוד האמור.
- ב. אם יבקש העותר פריטים נוספים והמשיב יסרב למסור לו אותם, יגיש עתירה מתאימה, לאחר מיצוי ההליך המינהלי, תוך פירוט טענותיו הרלוונטיות, בבית המשפט המוסמך לדון בעתירות אסירים במחוז בו הוא כלוא.

ניתנה היום, ט"ו אייר
תשפ"ד, 23 מאי 2024,
בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט